

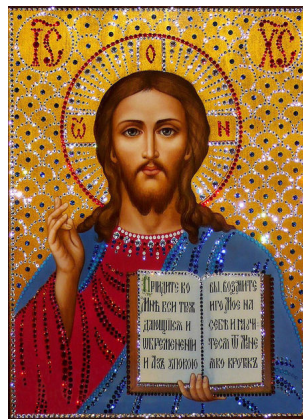
PENTRU ORTODOXIE CURSE DE TOATĂ MÎNA

HANDS TRAPPING TO ORTHODOXY

ANA SOFRONI

Abstract: *The author glorifies authentic Christianity teaches that Lord Jesus Christ left. She called us to be on guard against false prophets who seek by all means to lead people astray from the essential truths of God word and to deviate from the true faith transmitted by words and false ideas.*

Învățătura creștină autentică este aceea, pe care ne-a lăsat-o Mîntuitorul Iisus Hristos. Timp de două milenii, prin Sfintele Scripturi, ea se transmite din generație în generație, pentru ca să fie temelia și sprijinul credinței noastre¹. De aici noi aflăm adevărul despre Dumnezeu și binele care ne vine de la Dînsul, aici ni se descoperă și căile ce duc spre mîntuire și spre viața cea veșnică și tot aici, în această învățătură, sîntem povățuiți să nu ne lăsăm adumbriți și atrași de cuvinte și idei false spuse de „profeți mincinoși” împotriva puterii dumnezeiești, căci de acei care caută cu orice preț să ducă lumea în eroare și s-o abată de la dreapta credință, se vor găsi oricînd destul de mulți. De aceea Domnul ne-a poruncit să ne ferim de ei². Să le punem întotdeauna adevărul în față, să-i împiedicăm cînd vor încerca să ne întunece mințile, fiindcă căzînd în întuneric, noi nu vom mai putea înțelege esența lucrurilor, ne va fi greu de tot să deosebim cele bune de cele rele. Și, vrînd-nevrînd, îi vom ajuta pe adversarii credinței ortodoxe să-și atingă scopul lor josnic, prin care insistent se urmărește a-i îndepărta pe oameni din ce în ce mai mult, iar de ar fi posibil chiar cu totul, de Dumnezeu.

Despre stilul de a vorbi al profeților mincinoși de altădată ne previne, în maniera sa irepetabilă, Sfîntul Ioan Gură de Aur. Citim în *Omiliile la Matei*: „[...] profeții mincinoși făceau un mare abuz de cuvinte, iar poporul iudeu le dădea lor mai multă atenție decît profeților adevărați”³. Acei șovăielnici și ignoranți dintotdeauna au susținut vorbirea în deșert, devenind jertfe ale gîndurilor nelegiuite despre Dumnezeu și minunata Sa Creație. De-a lungul veacurilor arta discursurilor amăgitoare și dăunătoare sufletului omenesc nu a slăbit, dimpotrivă, ea mereu s-a tot

¹Matei 28, 18-19; Marcu 16,15; Luca 10, 16.

²Matei 7, 15.

³Sfîntul Ioan Gură de Aur. Scrieri. Partea a treia. Omiliile la Matei / Carte tipărită cu binecuvîntarea Prea Fericitului Părinte TEOCTIST, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne; Trad., introducere, indici și note de Pr. D. Fecioru. – București: Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romîne, 1994, p. 47. – (Părinți și scriitori duhovnicești).

îmbogățit cu noi procedee, în dependență de specificul timpului. Se încerca în fel și chip denaturarea și respingerea cuvintelor Domnului. Și s-a ajuns la teribila situație, când datorită osîrdiei falșilor luminători, numărul celor rătăciți de la credință a crescut considerabil. Teologii ortodocși îi numesc pe asemenea osîrdnici „interpreți răi a ceea ce a fost bine exprimat”⁴. Cît de mult li se potrivește calificativul „răi” ne convingem cu multă claritate din argumentările profunde aduse de către teologi onești în lucrările lor. Ei au reușit să scoată în vileag toată minciuna și toată reaua-voință a falsificatorilor înaltei învățături. În acest context, menționăm lupta îndelungată pe care au dus-o dreptcredincioșii împotriva ereticilor, începînd cu secolul al doilea. Dispunem de un studiu foarte important, de o certă valoare religioasă, a Sfîntului Irineu de Lyon, care s-a născut la Smirna în anul 135 și a fost ucenic al Sfîntului Policarp, episcopul acelei localități⁵. De rînd cu alte teme majore, în special dogmele privind Sfînta Treime, persoanele Sfîntei Treimi și multe altele, Sfîntul a abordat și tema ereziilor vremii, care ținteau și atacau învățătura despre Însuși **Mîntuitorul Iisus Hristos**. Bazîndu-se pe datele **Sfîntei Scripturi** și ale **Sfîntei Tradiții**, și mai ales, pe **Simbolul de credință**, el a făcut cunoscut tuturor falsitatea doctrinelor absurde, le-a combătut, a arătat că ele sînt în dezacord cu adevărul relevat de Dumnezeu. Toți teologii ulteriori s-au sprijinit în lupta lor cu adversarii creștinismului pe lucrările inspirate de har dumnezeiesc ale Sfîntului Irineu, considerîndu-l cunosătorul cel mai autorizat al problemei. Mai mult ca atît, el este numit pe bună dreptate „fondatorul teologiei creștine”⁶. Conform acestei învățături, omul a fost creat de Dumnezeu după chipul Său și i s-ar fi dat și asemănarea Sa, dacă protopărinții noștri nu ar fi căzut în păcatul neascultării. Căderea în păcat a atras după sine o serie de consecințe asupra omului și asupra naturii, ceea ce a fost un blestem divin, dar totodată s-a arătat și iubirea lui Dumnezeu față de om, cînd El a promis că va trimite un izbăvitor care va scoate lumea din păcat. Și L-a trimis pe Fiul Său, „**Unul Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de-o ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut**”⁷. Dumnezeu-Fiul a participat la toate actele de creație. A venit în lume, întrupîndu-se de la Duhul Sfînt și din Sfînta Fecioară Maria, astfel în persoana Lui au fost două ființe – una dumnezeiască și una omenească. Fiind Mîntuitorul fără de păcat, jertfa Lui pe cruce a adus mîntuire întregului neam omenesc. Întru mîntuirea sufletelor noastre, Mîntuitorul ne-a lăsat Sfîntele Taine.

După sistemul doctrinelor înșelătoare, unul este Hristos, altul este Mîntuitorul și, în sfîrșit, altul este Iisus. Ereticii îndrăznesc să acuze chiar Scripturile, spunînd că „ele nu sunt nici corecte, nici potrivite să facă autoritate, limbajul lor este echi-

⁴Sfîntul Irineu al Lyonului. Cuvînt împotriva ereziilor / Trad. de Prof. Elena Nistor; Cuvînt înainte de Pr. Al. Stănciulescu-Bîrda. – Bîrda: Ed. „Cuget Romînesc”, 2012, p. 13.

⁵Ibidem, p. 6.

⁶Ibidem, p. 9.

⁷Mărturisirea de Credință Ortodoxă sau Crezul niceo-constantinopolitan, alcătuit la primele două Sinoade ecumenice (325 și 381).

voc și nu se poate găsi adevărul, pornind de la ele, dacă se ignoră Tradiția”⁸. Când, însă, noi recurgem la tradiția care ne vine de la Apostoli și pe care Biserica o păstrează pînă în ziua de azi, ei se opun acestui lucru, deci nu sînt de acord nici cu **Scripturile** și nici cu **Tradiția**. De asemenea, ignoră mărturia Scripturilor despre Unicul, adevăratul Dumnezeu, o calomnie mai mare ca aceasta la adresa Domnului nici că se poate. Ereticii s-au exclus din Biserică și, evident că s-au pomenit situați și în afara Adevărului.

De vreme ce pe cale teologică nu s-a obținut victoria scontată asupra Ortodoxiei, adversarii ei recurg la tulburări de minți în rîndurile credincioșilor prin diferite șiretlicuri. Iată că aici sprijin de nădejde au aflat în persoana proorocilor mincinoși. Prezentîndu-se drept „clarvăzători”, cu capacități de a vedea cele trecute și cele viitoare, cu sensibilități supranaturale, aceștia încearcă să le insufle oamenilor încredere absolută în aberații de tot felul, iar printre ele și în idei anticreștine. Unde mai pui că Internetul de azi le permite să cuprindă o arie de influență cu adevărat fantastică. Se folosesc de ea și lansează informația lor cu nemiluita. O informație de acest gen circulă în prezent pe Facebook, cu multiple distribuiri între prieteni. Aduce la cunoștința celor curioși date impresionante privind omenirea și durata civilizației în general [pentru a cîta oară!]. Acestea-s predicțiile „Babei Vanga, celebră clarvăzătoare din Bulgaria”, precum se face prezentarea celor descrise. Ele dau de gîndit nu numai contemporanilor, ci vor pune pe gînduri și generațiile viitoare, care se vor perinda una după alta pînă în anul 5079, cînd va fi așa-zisul sfîrșit al lumii. Noi, cei de azi, nu vom mai fi martorii aceluia sfîrșit, în schimb ni se impune de pe acum ideea că un cineva [anume un „profet”!] cunoaște tainele vieții în aceeași măsură ca și Dumnezeu-Tatăl, pe cînd „nici îngerii din ceruri, nici Fiul” nu știu totul, în special cînd va fi sfîrșitul⁹. Iar cuvîntul Domnului nu e trecător. „Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”, - ne spune Mîntuitorul¹⁰. Cum atunci e posibil să declari, că cu timpul, va apărea o nouă religie și o nouă Biserică? E de așteptat deci că vor dispărea cu totul creștinismul și ortodoxia, că Biserica lui Hristos își va încheia misiunea sa mîntuitoare? În viziunea Babei Vanga, viitorul omenirii nu va fi legat de a doua venire a lui Hristos, pentru că se va ivi un nou profet, fără nume, care va primi sprijin de la toate segmentele de populație. Anume el va fi acela care va încuraja dezvoltarea de noi tehnologii, va încerca să aducă știința de demult. N-are importanță că schimbările se vor produce la intervale de secole și milenii, valorează mult, din predicțiile „clarvăzătoarei” că ele vor decurge nu din **Sfînta Scriptură** și din **Tradiție**, adică reiese că Minunata Creație a Atotputernicului Dumnezeu se va spulbera în vînt, prin urmare, va dispărea veșnicia dumnezeiască și se va întări puterea unui alt stăpînitor al lumii.

Acestea sînt aberații din cele mai sfidătoare. Scopul lor este, cu bună seamă, de a influența psihologic asupra creștinilor, făcîndu-i de pe acum să apuce calea rătăcirilor, fiindcă credința pe care ei o urmează nu are, chipurile, nici viitor și nici îndrumător.

⁸Sfîntul Irineu al Lyonului, op. cit., p. 20.

⁹Matei 24, 34-44.

¹⁰Matei 24, 34-44; Luca 21, 26-28; Marcu 13, 24-31.

Pe parcursul a mai mult de trei milenii, conform acestor preziceri, ortodoxiei nu i s-a găsit nici un rol cît de mic, de parcă nici nu a existat vreo dată. Enumerarea fenomenelor în curs de schimbare începe, nici mai mult nici mai puțin, cu anul 2016, cînd afirmă că Europa va rămîne fără populație. Noi sîntem martori apropiați ai perioadei de timp vizate, cunoaștem și în ce raport se află actualmente religiile și toate celelalte confesiuni din lume, așa că e o mare eroare ca cineva să nege importanța creștinismului și totodată a ortodoxiei, cel puțin în societatea contemporană, dacă viața cea de după moarte, spre care ne duce scurta viață pămîntească, în viziunea acestui cineva nu însemnează nimic. Minciuna se simte de la o poștă depărtare ca și aversiunea „clarvăzătorilor” față de credința creștin-ortodoxă. O ignoră totalmente, în imaginația lor bolnavă totul se reflectă denaturat, dar asta e și firesc pentru persoanele care se răzvrătesc împotriva lui Dumnezeu.

Noi, care Îl avem mereu pe Dumnezeu în suflet și în gînd, care simțim dragostea Lui nemărginită pentru orice făptură creată de Dînsul, care ne bucurăm de milostivirea și bunătatea ce le revarsă asupra noastră și ne desfătăm de frumusețile uimitoare ale naturii ce ne înconjoară, sîntem conștienți de Atotputernicia Ziditorului lumii. Toate au fost lăsate de Domnul pentru om, iar el, omul, trebuie să fie recunoscător, să aibă dragoste duhovnicească și frică de Veșnicul Stăpîn - frică de a nu încălca vrerea Lui. Păzindu-l poruncile și sincer căindu-ne de cele ce greșim, făcînd milostenie și avînd grijă de aproapele, rugîndu-ne din adîncul inimii la Dumnezeu și proslăvindu-L, ferindu-ne de orice păcat și faptă rea, ne-am arăta creștini adevărați și nu ne-am lăsa prinși în cursele celor certați cu credința. Nici nu ne-am lăsa impresionați de născocelile lor, ne-am reține și de la distribuirea informației pe care ei o răspîndesc cu scopul de a ne atrage spre învățătura lor. Să adunăm cele bune împreună cu Mîntuitorul, căci, cine nu o face, risipește tot ce are¹¹. Cele bune le putem afla doar din învățătura care vine de la Dînsul.

Doamne, ajută-ne să urmăm neclintit Legea Ta!

13.11.2013, Brescia (It.)

¹¹Matei 12, 22-30.